

Партыйнае будаўніцтва

АБ ПРАТАКОЛАХ ПАРТСХОДАУ

Тав. Суражынікі — сакратар парткома Менскага трамвайнага парку — вылучаю на гэтую работу ў час правяркі партыйных дакументаў. Да гэтага ён працаваў начальнікам пэда на заводзе «Большэвік».

Партыйную гаспадарку тав. Суражынікі вастаў тут у самым хасткім стане, і натуральна, што ён адразу ўзяўся за прыкладнае не ў парад. За гэты час сёбе ўжо зроблена. Сабраны і падшыты пратаколы і іншыя партыйныя дакументы, падрыхтаваны ўсе членскія ўспася.

Але дэляка не ўсё яшчэ зроблена ў гэтым напрамку.

Вось перад намі пратакол агульнага схода партгрупы службовых. На сходы абавязаваліся прысутнічаць члены партгрупы і члены партгрупы. Трэба думаць, што сходы прайшлі, вельмі вышуканы. Вядома, крытыкавалі членаў партгрупы за невыкананне некастрычаных пунктаў статута. Але паспрабуйце ўсталяваць тут на пратэкт, калі там толькі і запісана, што:

«Побач з гэтым былі запісаны ўсе пункты з статута РКП(б) аб абавязках члена партыі і сакратара абавязаваліся кожны паслободу член партыі і кандыдат партыі, які бы выкавае гэтыя параграфы».

Гэты пратакол адразу пасля схода быў перададзены ў партком, чытаў сакратар парткома і не выказаў ніякіх заўваг а богу сакратара.

На паслядзённым парткоме 3 студзеня 1956 года выключаны з партыі Выгнаеў А. А., агулачым шляхам прайшлі ў парткоме. Паставілі з матэрыялаў выключэння напісана так, што сутнасць пытання аўсім заблытала. У заключэнні сказана: «Паставілі парткоме ад 3-й г. г. у першым аб характарыстыцы Выгнаеў А. А.». Што азначае гэтае «у першым аб характарыстыцы».

наўрад ці зразумець пярэ саі аўтары паставы.

Не змяў яшчэ партком глыбока ўскарынаў прыватны штампаванне, не ўважваючы ў сутнасць паставы. Вось прыклад. Партком вылучыў брыгаду для правяркі работ шматтыражкі. Брыгада правярала і дала «вывады і прапановы». Вывад № 1: «Зааганні на матэрыялы газеты паўважылі аслучічаць, на прычыне таго, што аспаспачалі, так і профасіяналы арганізацыя не вярталі належнай увагі на матэрыялы газеты, а галоўнае — не асаваў важнасці разгаварвання на матэрыялы сам рэдактар. Прапанова № 2: «Зрабіць газеты баявым арганізатарам мас на выкананне плана. Узняць крытыку і самакрытыку на належную вышню».

Такім чынам з вываду № 1 мы даведзілі, што разгаваранне аслучічаць на прычыне таго, што не разгаварыў. Яна і зразумела. Прапанова № 2 — «практычна» прапанова для рэдактара, які не ўважываў важнасці разгаварвання. А партком, аслухавшы брыгаду, паставіў: вывады і прапановы брыгады зацвердзіць. Чым не класічны штат!

У пратаколе № 17 агульнага схода партарганізацыі адно выключэнне запісана так: «Паспехі і таржэсто генеральнай лініі нашай партыі ў справе індустрыялізацыі і калектывізацыі краіны разбілі наголаву малавераў, супраціўляўся на працягу ўсёй гісторыі нашай партыі і якія дакапіліся да гнуснага забойства лепшага саратніка таварыша Сталіна — тав. Кірава». Выключэнне, што падлява забойцы Сергея Міронавіча Кірава проста малавераў, а не заключылі контррэвалюцыйныя? Грубая палітычная памылка. А яе праштампавалі, аставілі без разгаварвання.

ПУШАНСКАЯ.

СТАНОВІШЧА АМАЛЬ НЕ ЗМЯНІЛАСЯ

ЖЫТКАВІЧЫ. (Кар. «Звязды»). У снежні 1955 года бюро ЦК КП(б) Беларусі вынесла паставу: «Аб становішчы прапагандысцкай работы ў партарганізацыях Калінінскага і Жыткавіцкага раёнаў». Прайшло два месяцы, а становішча прапагандысцкай работы ў раёне амаль не змянілася.

Пасля паставы бюро ЦК райком партыі перадаваў сетку партыйных школ і гурткоў. Раней камуністы-адапты, незалежна ад іх палітычнай падрыхтоўкі, займаліся разам у адной школе, арганізаванай у сельсаве. Зараз для вясковых камуністаў-адапты арганізаваны дзве кандаляцкія школы і адзін гурток на вывучэнне гісторыі партыі ў раёне. Заняткі праводзіла два разы ў месяц а адным камуністам ад вытворчасці.

Разарганізаваны правядзена, безумоўна, правільна. Але была ў тым, што райком партыі мала што зрабіў, каб забеспечыць пераходную работу школ і гурткоў. У выніку заняткі часта зрываюцца то з-за вяртання кіраўнікоў, то з-за адсутнасці.

Некалькі характэрных прыкладаў. Кіраўнік гуртка гісторыі партыі, член бюро райкома тав. Дынаў за паўтара месяца пры-

шоў на заняткі толькі адзін раз, ды сам і не займаўся, а толькі прысутнічаў. Заняткі праводзіў загалны партабінетам Драздоў. У кандаляцкай школе камуністаў-адапты павіна займаліся 18 чад. Наведвае рэгулярна заняткі толькі 6. Камуністка Браткоўская і спачувачка Акуліч, Отрах, Чорнагалова, Белавец, Гудалаў яшчэ ні разу на занятках не былі. Кіраўнік школы тав. Ястрэмскі кожны раз паведамляе аб гэтым культпрапа райкома тав. Дзялоскага, але апошні так і не папківаўся, чаму яны не наведваюць.

Для арганізацыі вучобы прапагандыстаў не зроблена амаль нічога. Сяміна прапагандыстаў пры партабінете не арганізаваны. У канцы снежня 1955 года бюро райкома вынесла паставу аб арганізацыі лекцый для прапагандыстаў. Намечана было правесці 6 лекцый. Прайшло ўжо больш месяца, але ні адной лекцыі яшчэ не адбылося. Не выказана і ўказанне ЦК аб штодзённым выхаванні новых кадраў прапагандыстаў. Фармальна група з больш падрыхтаваных і рэальных таварышоў падарана, зацверджана бюро райкома, але спецыяльных заняткаў не праводзілі. Р. ФАЛОУ, В. СУХОЦІ.

СТАХАНАУСКІМ МЕТАДАМ БУДАВАЦЬ СТАЛІНСКІЯ ШКОЛЫ

У ВІЦЕБСКУ МАРУДЗЯЦЬ

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звязды»). Вядомы змяненні ў частцы старанна агароджаных сучасным, толькі што абудаваным, парканам. Правы боў пэда заняты дапаможнымі тэчавымі будынкамі. Сюды пад'язджаюць наводны з вапнай, цементам і іншым будаўнічымі матэрыяламі. Крыху далей размастаны арусы з каменем і цаглянымі тэчавымі будынкамі. Тут-жа і тэчавыя будынка з каменем і цаглянымі тэчавымі будынкамі. Тут-жа і тэчавыя будынка з каменем і цаглянымі тэчавымі будынкамі.

Такую-ж прыкладна карціну ўзгадзіць сабою і астатнія тры планы, размешчаныя ў розных канцах горада. І жытні на гэтых плячах, аголена ўравага гадання, павіны будучы красавіца чатырох сталінскіх школ, з іх 2 чатырохпавярховыя, і аднапавярховыя і 1 двухпавярховыя.

Аднак, ужо зараз прыходзіцца сутыкацца з рэаліямі будаўніцтва і тармаваў у рабоце. Камення закупаля 2.000 кубаметраў, з якіх 500 кубаметраў ужо вывезена на ўчасткі і 500 кубаметраў падрыхтавана да вывазу. Астатнія 1.000 кубаметраў закупаля на Украіне і іх прыблыткі хачацца таварышам. Гэта атрымае сабеасо-ваў акаляць фундаментаў.

Яшчэ горш абстаіць справа з

палай. Гаралені алдзас асеты атрымаў наравы на 450.000 паглі. Аднак ледзь наспелі вываз 100.000 паглі, як усе наравы Дзяржпланам БССР былі ануляваны.

Важны патрэбна больш тысячы тон. Наралені атрымалі толькі на 100 тон. У пладатарыяне таксама адлучацца вялікі недахват. Атрымана наравы толькі на 350 кубаметраў. Колькасць аўна неадстаткова нават на разгортванне работ.

Асабліва неабходна падкрэсліць выключна дрэнную якасць чарпіння, вырабленай першым цагельным заводам будаўніцтва 50 і больш процантаў атрымліваемай чарпіння аказвацца бракаванай.

Неабходна, аднак, адзначыць, што нават і тэч будаўніцтва, якія бсць у наўнасці, завозяць на будаўнічым участкі недапушчальна марудна. Віцебскае аддзяленне Белкомунбудтрэста не забеспечыла неабходнай колькасцю транспартных сродкаў. Штодзённа на рабоце па вывазі будматэрыялаў для сталінскіх школ заняты толькі дзве аўтагаразныя машыны і 20-25 пал-вол замест неабходных 200 і ку-ды бсльшай колькасці машыны.

Не забеспечана віцебскае аддзяленне Белкомунбудтрэста таксама і механізмамі. Бсць толькі адна бетоначна-машына і то няспраўна. Тэхнічным персаналам буд-участкі забеспечаны. Але яны яшчэ не маюць каштарысаў і тэхнічных праектаў.

Віцебскае аддзяленне Белкомунбудтрэста яшчэ нічога не зрабіла для забеспячэння будучаска неабходнай колькасцю буд-учых работных. Як не даўна, але па гэты дзень яшчэ не заключаны таспаларны дагавор паміж зааказчыкам (гарапа) і будаўнічам (віцебскае аддзяленне Белкомунбудтрэста).

Аб пабудове сталінскіх школ віцебскі гарком партыі вынес спецыяльнае рашэнне. Аднак гарапа і віцебскі аддзел Белкомунбудтрэста яшчэ не прынялі ўсіх неабходных мер, якія павіны забеспечыць пабудову школ ва ўстаноўлены ўралам тэрмін.

Сталінскія школы павіны будаваліся стаханаўскімі метадамі. Яны павіны быць забеспечаны найбольшымі механізмамі ў ластэпной колькасці. Пры найб-шэйшай якасці работы школы павіны быць гатовы да тэрміну-і жніўня 1956 года.

АР. ЗАРУБЕЖНЫ.

Стаханаўскія дні ў калісах БССР

БАРЫСАУШЧЫНА РЫХУЕЦА ДА СТАХАНАУСКАЙ ДЭКАДЫ

БАРЫСАУ. У калісах Барысаўшчыны пачаліся стаханаўскія дні. Першы стаханаўскі дзень быў праведзены 27 студзеня ў калісах «Дзяржін», Бембінскага сельсавета. Роўна ў 7 гадзін раніцы ўсе каліснкі і каліснкіцы былі на сваіх месцах. За воем гадзін работы зьявіў Жуковіч Паўла накарала 546 вазоў гною замест 60 вазоў на норму. Кожны работнік зьявіў наравы на 11,3 працэнта.

Воем каліснкіца зьявіў Жуковіч Макара на вывазі гною выпрацавалі на 4,5 працэнта каліснкіцы. На полі гною скалдзася ў штабелі і ўтрамбоўваўся. Коні пасія работы прышлі на канюшню ў добрым стане.

Зьявіў Рыгора Янкевіча выпала 61 кубаметр торфу замест 12 на плану.

70-гадовая Янкевіч Волька і Дабрынька Марыя па дварах

каліснкіцаў сабралі воем цэнтне-раў курныя памёту і чатыры пантэрыны попелу. Каліснкі Жуковіч Аляксей сабраў на мястэчку Бембін 14 цэнтнераў курныя памёту.

Каваль Зарэмба выкаваў сваю ладзную норму на 350 проц. Вечарам на агульным сходзе былі падведзены вынікі стаханаўскага дня. Лепшыя ўдзяніцы прамірваны. Каліс рыхуецца да правядзення стаханаўскай дэкады.

28 студзеня стаханаўскія дні былі праведзены ў калісах «Чырвоная Судоль», Жыцькаўскага сельсавета, і «Рой», Матэваскага сельсавета. Заданыя на вывазі гною, лесу, торфу і інш. былі значна перавыкананы.

Рабіная агратэхнічная канфэрэнцыя, у якой прымаі ўдзел старшынні ўсіх калісах, паставіла правесці ў раёне калісную

стаханаўскую дэкаду з 5 па 15 лютага. Ва ўсіх калісах зарэ-шэ падрыхтоўка да стаханаўскай дэкады.

І. ЛІСОУСНІ.

ЧАШНІКІ. Стаханаўскі дзень, праведзены ў калісах «І май» Вяскоўскага сельсавета, даў вельмі добрыя вынікі. Раней каліс за дзень перавозіў на паліворную фабрыку «Чырвоная зорка» з торфавола па 30-35 тон торфу, за гэты дзень было вывезена 108 тон. Найбольшы паказальнік па вывазі лалі каліснкіці Залоскі Сямён і Сафонаў Фёдар. На вывазі гною алачаваліся каліснкіцы Аляксандровіч Ірына. Замест 16 вазоў па норму яна вывезла на прымацаваным да не каі 48 вазоў.

КАЗЛОУ.

Януція, амаль не меўшая да Настрычнцічнай рэвалюцыі кніг на роднай мове, зараз мае добра абсталяваную школу з выкладаннем на роднай мове, свей тат, сваю нацыянальную літаратуру. Толькі за тры апошнія гады на януцінай мове выдана 420 тысяч падручнікаў для пачатковай і сярэдняй школ.

НА ЗДЫМКУ: янут, слухач вышэйшых курсаў савецкага будаўніцтва пры ЦВК РСФСР тав. І. Е. Вінукураў прыглядае са сваім сынам Ілюшай (злева) і пляменнікам Маратам новаы падручнік, выданыы Вучпедвыдэствам на януцінай мове.

ПАВЕДАМЛЕННЕ ШТАБА АСОБАЙ ЧЫРВОНАСЦЫЖНАЙ ДАЛЁКА-УСХОДНЯЙ АРМІІ (ОКДВА)

ХАБАРАЎСК, 2 лютага. (БЕЛТА). Штаб ОКДВА перадаў карэспандэнту ТАСС у Хабаўраўску наступнае паведамленне:

«Сёння намі атрыманы весткі аб тым, што штаб японскай квантунскай арміі апублікаваў камунікэ, у якім ён сьпісвае: 1) нібыта даўшчыне і пераход на со-ваўную тэрыторыю пагранічнай роты 65 пяхотнага палка Манчжоу-Го выключна «савецкім пал-букхтараннем»; 2) нібыта сутыч-ка, акая адбылася 30 студзеня г. г. калі палк Мешчэракова на тэ-рыторыі СССР, у рэзультате ўвар-вання японска-манчжурскіх часо-ваў на савецкую тэрыторыю, кар-на «боём» японска-манчжурскіх пал-букхтараннем; 3) нібыта пяхотны Манчжоу-Го, прычым сьпірал «мно-гіх забітых і раненых паўстанцаў асноўнае забіты савецкі салдат».

Штаб ОКДВА заяўляе, што абодва гэтыя сьпісваўшыя штаба квантунскай арміі «з'яўляюцца вы-мысламі і маюць на мэнэ ўплыў ад грамадскай думкі сапраўдных мільянаў паўстанцаў манчжурскай роты і замаскавань прываказных напады японска-манчжурскіх войск на тэрыторыю СССР».

Штаб ОКДВА паўнасьцю па-вядзе правільнась паведам-ленняў ТАСС у Хабаўраўску ад 29 студзеня аб пераходзе роты ман-журскай салдат на савецкую тэ-рыторыю і ад 30 студзеня аб на-падзе японска-манчжурскіх войск на савецкую тэрыторыю. У прыат-наш, штаб ОКДВА павядае, што перайшоўшая на тэрыторыю СССР манчжурская рота была не-аўдаўна разобраная і іх асноўна-ва і адрэзаная ўтлыб савецкай тэ-рыторыі ў горад Вярнашалаў. І таму нягэ не магла прыняць ўдзелу ў сутычцы з японска-ман-журскімі часімамі.

Усюму свету, у тым ліку і кван-тунскаму штабу, вядома, што са-веека камандаваньне часна і ды-сплінавана выканаве дырэк-тывы савецкага ўрала, які правод-зіць няўхільную і паслядоўную палітыку міру і дагаворнага вы-знаання сваіх міжнародных абавя-зальстваў, і што зусім выключ-на чэкае такога магчымасці, каб са-веека войскі ўрываўся на чужую тэрыторыю. Ідучы бязглуздым праставілае таксама павелічэн-не аб тым, што савеека каман-даваньне паставіла на граніцы толькі што перайшоўшую чужую часць, служыўшую да гэтага ў японскага камандавання.

Што датычыцца сьвярдзжэння, што паўстанне ўказанай манч-журскай роты было выклікана «савецкім палбукхтараннем», то яно можа выклікаць толькі ўсеш-ку ва ўсіх, хто ведае сапраўдныя настроі сьпірал кітайскага насель-ніцтва і мясцовых манчжурскіх войск у адносінах да Японіі. На-на гэтых сьвярдзжэнняў і іх поўна неадпаведнасць сапраўднас-ці віда хоп-бы з таго, што прад-стаўнікі японскага камандавання спачатку наогул заўважылі, што весткі аб ухадзе манчжурскай ро-ты ў СССР «выяўлены ў прапа-гандысцкіх мэтах».

Далей, як паведамлялася ўжо ТАССам, 30 студзеня г. г. не манчжурская паўстанцаў пагра-нічная рота разам з чырвонаар-мейцамі пераходзіла 30 студзеня г. г. на тэрыторыю Манчжоу-Го, а японска-манчжурская часі ўвар-валася на савецкую тэрыторыю ў раёне палк Мешчэракова і адсу-цілі пасля рашучага адпору, ака-

занага ім савецкімі пагранічнымі. Згодна атрыманыя штабам ОКДВА дадатковыя паведам-лення савецкай тэрыторыі па пэ-ра кілометра ад граніцы на ме-сяці сутычцы былі знойдзены мовы японскіх вінтоўкі, 120 патронаў да японскіх вінтоўкі, страляных іх, акая японскай граната, ва-ваўны японскі мундзір з трафэр-тамі на плячах, металічная японская каска, прыналежасці да кулямётаў і іншыя японскія ваен-ныя прадметы. Усе гэтыя рача-выя доказы ачытаваны і захоў-ваюцца ў ОКДВА.

У гэтым бад японска-манчжурскімі забіты тры савецкія пагранічні-кі, 7 чалавек, загінуў без вестаў чырвонаармеец Сабітскі, выдлі, той самы «забіты савецкі салдат», аб якім гаворыў камю-ніке квантунскага штаба і які, як вядома, увелен японска-ман-журскім атралам, нападзеным на савецкую тэрыторыю 30 студзеня гэтага года.

Штаб ОКДВА паведамляе, што 1 лютага г. г. у 12 гадзін у тым-ла раёне японска-манчжурскіх зноў прабавалі ўварвання на савецкую тэрыторыю. Да граніцы падыйшлі дзве японска-манчжурскай роты і занялі пазіцыі, пасля чаго ім быў вынесут дапор на савецкую тэрыторыю, які быў алачаны аг-нём пагранічнай і паліцэй на нашай тэрыторыі аднаго забітага.

Відаць, адной з галоўных мэт прываказных наліччў японска-манчжурскіх войск з'яўлялася, да-ляне вэаўчынны шляхам атра-туць палк у Манчжоу-Го, каб за-стаўную роту і пры гэтым з а-лачав па што-б там ні стала ала-быць «рэчывыя доказы» захаван-ня і ўвесці з сабой хоп-бы аднаго чырвонаармейца, жыцця і мёрт-нага.

Гэта хлусня і прываказны японска-манчжурскіх улад і штаб квантунскай арміі не з'яўляюцца навінай для грамадскай думкі СССР і штаба ОКДВА.

Факты аўнага падкідку на ОКДВА і СССР за апошнія гады шырока вядомы, пачынаючы ад 1931—32 гг. Даволі спаслална на тое, што, напрыклад, у 1932 годае вэаўчынны вэаўчынны Японіі, а зара камандуваў кван-тунскай арміяй ген. Мінамі ўпа-дзіў падкід на Чырвоную армію, што яна нібыта сьбілае аброры войскі антыяпонскага генерала Ма Чжан-сіна, прычым на спра-ва, як вядома, было дакумента-на ўстаноўлена, што гэтай аброры сьбілаў генерала Ма і іншы антыяпонскі генералы ні хто ін-шы, як японскі камарсант з Дайрана.

З таго часу камандаваньне кван-тунскай арміі набыло «савецкую славу сваім скандальным камю-ніке, у якіх яно не толькі скажае сутнасць рэалістайных паграніч-ных ініцыятыў, якія адбываліся ў рэзультате прываказных ладзінняў японска-манчжурскіх ваен-ных улад, але і дазваляе сабе распусьтоўжаль самае бязглуз-дны і дзікія вымыслы па адрасу Савецкага Саюза, яго Чырвонай арміі і яго кіраўнікоў.

Штаб ОКДВА гатоў аказаць паўнаўную салдзёнасьць любой бсбстаронняй камісіі, якой было-б ларуацца расследванне на месцы, у мэтах усталявання ўсіх ака-лічнасцей, розных ініцыятыў, меўшых месца за апошні час на граніцы з Манчжоу-Го, у тым лі-ку і ініцыятыў 29 і 30 студзеня і 1 лютага г. г.

ГРАНДЫЁЗНЫ ТУНЭЛЬ ПАД Р. ДОН

РАСТОЎ-ДОН, 1 лютага. (БЕЛТА). Заключана распрацоўка з-наўныя праектаў будаўніцтва ў Рагавой грандыёзнага тунэля пад раю ДОН, прадназначнага для

аўтамабільнага, гузавага, пеша-ходнага і трамвайнага руху. Ау-тар праекту — інжынер Нава-ліеў.

МОЛАДЗЬ РВЕ З ФАШЫЗМАМ

У Вілей — сэрцы Заходняй Беларусі — на працягу ліні дзён у агульным судзе ішоў праце аднаўчаны малых істэлігентаў, асістэнтаў і студэнтаў Віленскага ўніверсітэта, якія абавінаваліся ў рэвалюцыйнай дэяісці. Сьпірал абавінаваных — сем паліак, два беларусы і адзін аўрэй.

Гэты праце разнабоя гучным вольшом на фэй польскай прас-е. Зьяўляюцца буржуазныя лут аі-чынь за лепшае абхотынь мар-чаннем прасцы аб камунізма, або прысваіае ім толькі кароненкія аэмекі ў рубрыцы «адагнаў». Чым-жа тлумачыць такі шырокі водгух? Няма-ж вядомага дзя-калі-б фашысцка суды ў Поль-шчы, у прыгачнай Заходняй Беларусі і Заходняй Украіне не вы-ніклі бы работны, сялянам, пра-воўным інтэлігентам шматлікае катаржыны прываганы.

На гэты раз на лаўна палсуд-ніц, на якой павіна сьцядаць пратэтарні — беларускія, поль-скія, аўраўскія работны і сяляне, — апынулася моладзь, акая яшчэ нядаўна была ў аропце ўплыву фашыстаў.

Абавінаваны Бярыхоўскі, ма-гісто права, малады вучоны, у свой час быў камандэнтан створ-най польскім уралам арганіза-цыі «Легіёна млодых» у Вілей. Ідучы абавінаваны таксама бы-лі актывістамі ў фашысцкіх а-рганізацыях моладзі.

«Цвет моладзі». Гэты выраз мы можам ўжыць бсззагорач-на ў адносінах з значнай часткай абавінаваных, бо сапраўды, у

ознісе інтэлектуальным мы не многа знойдзем сярод рэвалю-цызмаў і такім высокім узроўнем —

так пінна аб абавінаваных бур-жуазная газета «Нурер вільскі» (12 студзеня 1936 г.). Буржуазныя друк бс трываю па паводу таго, што моладзь, прычым найбольш інтэлігентны, рве з фашызмам, становіцца ў рады антыфашысцкіх барабётоў. Абавінаваны акт прадляў па-судным абавінаваным: у належ-насці да кампарты Заходняй Бе-ларусі, камсамолу, да «студэнц-кай лавіцы», у арганізацыі м-тынаў, сходаў і ў выданні неле-галіных газет, накіраваных суп-раць вайны, фашызма, польскай акупавані ў Заходняй Беларусі. Адно з іх «злачынстваў» — пуб-лікацыя фашызма СССР і соцыя-лістычнага будаўніцтва.

Яе вядома з матэрыялаў судо-вага следства, абавінаваным ад-крыта прызналі свае варожыя ад-носіны да фашызма і вайны, сваё імкненне амагацца за паліцэінае становішча беднай студэнцкай мо-ладзі, сваю салідарнасць з пра-воўнымі масамі.

Абавінаваны Друто па пчтан-не суда, чаму ён, будучы ў тур-ме, пачаў на сваё аленне ў дзень 7 істалада чароўны аяч-ны, алдзасяў: таму, што гэты дзень — пратэтарская свята — галівіна Кастрычніцкай рэвалю-цыі.

Іх расчараванне ў цыперашняй сумнай польскай сапраўднасці.

Аб гэтым гаворыць паказанай абавінавачкай Муты Дэвічэвіч, ад каго нават развіцыйная ілэ-цыя газета «Слова» (боран зуб-р) памяняе: «Заходняй Бе-ларусі» пінна, што яна імпліруе сваёй мужнасцю і самаадданас-цю. Абавінавачкае Бярыхоўскі расказвае, што ў 1926 годзе, у час майскага перавароту, ён, як і мно-гія іншыя, верыў, што Пільсудскі прыняе з сабою «Парольную Польшчу». Потым будучы ў уні-версітэце, ён уступіў у барацьбе з «барэарыб з капіталізмам». Але неўзабаве аднак ён пераў з па-рокам пільсудскага. Ён пераканаў-ся, што не яны ажыцвяляць яго мары аб народнай Польшчы.

Ірына Дэвічэвіч, выпускніца ме-дыцынскага факультэта, гароўныя на судзе: яе зьявіў той факт, што сьпірал уралоў не маюць ра-боты, у той час як расце смя-ротнасць, пачынаюцца эпідэміі хвароб сьпірал пасельніцтва.

«Праце аднаўчаны ў Вілейі з'яўляюцца адным з паказав та-го, што нават та моладзь, акая на працягу доўгага часу была атручана ядам нацыяналізма і вількажарнага шавінізма, па-чынае аываляцца з пад варожых ідэалогічных ссней, становіцца на пазіцыі абароны прыгачных за-кобсбаварчых і ажалончарчых ссй народных мас, алдзася фашысцкую «тэорыю рас».

Доктар Генрых Дэвічэвіч, сьпірал абароны, раче прывады-ць пільсудскае моладзі ў Вілей, які адзін час прывады прымі-

рыць тэорыю Маркса—Леніна з рымскім палай (яго так звалі ка-талікі «комунізм»), на пытанне судзі, што

(БРЫГАДЗІР ПЕРШАЙ БРЫГАДЫ КАЛГАСА «ІНТЭРНАЦЫЯ-
НАЛ», УЗДЗЕНСКАГА РАЁНА).

Напярэдадні кіраўніцтва фабрыкі правяло рад мерапрыемстваў для ўзняцця прадукцыйнасці працы. Некаторыя аперацыі былі пераведзены з ручной апрацоўкі на механічную (адпартка вырабаў з электрычнага ўціска пераведзена на гофмаўскі прас). Вы-

[illegible]

Але калі гэты верш перадыстоўвае ў сваім рытме барышчу, канану, ліксанне аўтараў, то верш «Праварыш, таварышы Сталін» дэяс спакожнасці велічна. Ён уяса. Гэты верш паказвае ў насканальнай форме барышчу Сталіна з ухілімі ад парты, за

Ўдзел у стаханаўскай дэкадзе
выканалі ў сярэднім свой план

Дырзитар швейнай фабрыкі
«Настрычнік».

